

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 8.

Syvende Session.

8de Møde.

Mandagen den 10de Decbr.

(Fortsat.)

Bjerring (fortsat): Jeg troer vel, at det til en vis Grad vil formindste Antallet, men ikke i nogen stor Grad, navnlig af den Klasse, der især forarsager Ulemper; jeg troer derimod, at dette Niemed vil opnaaes langt bedre, hvis man gaaer ind paa de Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille. Jeg troer altsaa ikke, at man kan sige, at det at indskrænke Antallet af Hundene er Lovens Niemed, thi det er et blot Middel til at opnaae et ganske andet Niemed. Forsaavidt den ærede Justitsminister har anført, at Hundene ville forarsage større Ureenlighed i Husene, hvis Ændringsforslaget bliver antaget, maa jeg tilstaae, at jeg ikke troer, at Ureenligheden kan blive større, enten man gaaer den ene eller den anden Vej; jeg troer virkelig, at det bliver accurat Et og det Samme. At Mundkurvene, naar de ere hensigtsmæssigt indrettede, ikke kunne forarsage Galleskab, har min ærede Nabo for Bornholm (Krabbe) tilstrækkeligt oplyst. De franske Mundkurve forarsage Hundene aldeles ikke nogen Ulemper, de kunne ligegodt spise og drikke, men de kunne aldeles ikke bide. — Jeg skal nu tillade mig at vende tilbage til de Bemærkninger, der bleve fremsatte af den ærede 4de Landstthingsmand for 6te Kreds (Glensborg), da jeg troer, at jeg lettest vil kunne blive enig med ham. Forsaavidt jeg har brugt Udtrykket „forsvarlig Mundkurv,“ er det hentet fra Plakaten 4de Oktober 1815; jeg mener altsaa, at dette Ord

ogsaa kan passe i denne nye Lov, da det har været brugt i en tidligere; jeg troer, at dette Udtryk er tilstrækkeligt betegnende, ialtsald ligesaagodt i mit Forslag som i Plakaten; hvad der vertmod dengang ansaaes for at være en forsvarlig Mundkurv, kan nu ikke længere anses derfor; det er ikke tilstrækkeligt, at den har de Kriterier, der staaer i Plakaten, da man nu kan gjøre dem forsvarligere. Med Hensyn til, at jeg i mit Forslag har udeladt den Bestemmelse, at Hundene ikke maae omvante paa Trapper og Gange, da er Grunden dertil, at Bestemmelsen i Plakaten af 1815 sigter til de Tider, da der er Hundegallfab; disse Bestemmelser ere da uforandrede, hvad enten dette Udskift bliver til Lov eller ikke. Jeg har derimod anseet det ufornuødent paa de Tider, da der ikke er Hundegallfab, at fastsætte en saadan Bestemmelse, da det er en bekendt Sag, at det til visse Tider er nødvendigt, at Hundene komme ud paa Trapperne. Iøvrigt skal jeg ikke have Noget imod, hvis den ærede 4de Landstthingsmand for 6te Kreds holder paa, at en saadan Bestemmelse skal optages af Plakaten af 1815, at den bliver tilføiet, da den Uleilighed at give Hunden Mundkurv paa, naar den skal ud paa Trapper og Gange, ialtsald ikke er meget stor. Den ærede Landstthingsmand, hvis Vittringer jeg nærmest opholder mig ved, har talt om Myrderi paa Gaderne. Det er muligt, at Ændringsforslaget kan give Anledning til uhyggelige Scener, vi have jo seet lignende; men skulde der finde Scener Sted, som kunde gaae ind under Begrebet „Dyrplageri,“ da vil dette jo afværges ved den Lov, der snart vil komme under Behandling. At Lovens Titel, dersom Ændringsforslagene blive vedtagne, ikke kan blive uforandret, er aabenbart.